

Kirkens nye klæder

v/Flemming O. Nielsen

Påskedag 2004 kunne sognepræsten gå for alteret iført kirkens fine nye hvide silkedamask messehagel, vævet af Elisabeth Hofman, Gadevang, og anskaffet takket være en generøs gave på kr. 30.000 fra Allerød Rotaryklub samt et menighedsrådstilskud på kr. 20.000 fra arven efter slagtersvend Peer Egon Pedersen. Altså 50.000 kr. (incl. moms). En ganske net sum for et klædningsstykke til lejlighedsvis brug.

Men så er der også tale om et helt unikt klæde. Messehaglen er håndvævet silkedamask. Råmaterialet er meget kostbart, og tiden til forarbejdning lang. Skulle en egentlig timeløn gøres op, ville haglen blive langt dyrere i anskaffelse. Holdbarheden er til gengæld stor. Silke angribes ikke af møl, og tråden har en enorm trækstyrke.

Elisabeth Hofman fortæller om selve arbejdet med at væve messehaglen:

Når silken er kommet i hus slås væven op. Et arbejde der tager 14 dage. Til en silkedamaskhagel medgår to kilo silke til trend (de langsgående tråde) og islæt (de tværgående). Svarende til ca. 26 km silketråd. Trenden har 3040 tråde, som skal trækkes gennem flere sæt søller (del af snoretræk, som trækker trenden op og ned for at danne mønsteret). Arbejdet med selve vævningen tager flere måneder. Når vævningen er gennemført, kontrolleres arbejdet for mulige fejl. Derefter følger montering med dekatering, tilskæring og montering af for, mellempor og tittekanter, hvorefter messehaglen kan leveres til kirken.

Også Blovstrød Kirkes grønne messehagel er en silkedamaskhagel vævet af Elisabeth Hofman og anskaffet for gavemidler.

Farverne

Messehaglens farve og dens brug er betinget af den liturgiske tradition, hvor forskellige farver markerer en særlig periode i kirkeåret. Jul og påske er hvid, pinsen rød, tiden op til påske violet, Langfredag sort, den lange trinitatistid grøn.

Er messeklæder nødvendige?

Nej. Som en gammel præsteven engang sagde: En gudstjeneste holdes altid i ånd og sandhed. Lige gyldigt om det sker på en mark, i en stald, en kro eller en kirke. Man kan også forsage lys og blomster, sang og musik – og man kan omvendt ønske at tage det alt sammen med ind i gudstjenesten for at forøge glæden og understrege festen ved at mødes under Guds gode ord. Og det er så det, vi gør.